

Тиждень подружжя в Україні
Понеділок, 12 травня 2025 року
«Бути чоловіком та батьком»

Дорогі брати і сестри, сьогодні, в другий день «Тижня подружжя в Україні», розважмо собі над змістом покликання мужчин бути чоловіками для своїх дружин та батьками для своїх дітей.

В одному із своїх листів, ап. Павло звертається до чоловіків такими словами: «Чоловіки, любіть своїх жінок, як і Христос полюбив Церкву й видав себе за неї» (Еф 5,15). Це – перше і найголовніше завдання кожного одруженого чоловіка у відношенні до своєї жінки: любити, взуваючись на Христа. Завдяки Божій благодаті, яка уділяється через Таїнство подружжя, таке завдання є цілком можливим до виконання. На практиці, ця любов, до якої закликає апостол народів, означає не лише готовність віддати своє життя за дружину, але і бути здатним у щоденному житті помирятися для власних егоїстичних прагнень, заради її правдивого добра. Це добро має проявлятися не у пустих обіцянках чи у високих фразах, але через конкретні видимі вчинки любові.

Рівно ж, у подружжі чоловік покликаний плекати глибоку пошану до гідності своєї дружини, не вимагаючи від неї якоїсь невласливої покорності. Як зауважує св. Амвросій: «Ти не є її паном, а чоловіком, ти отримав не служницю, а жінку... Відплати доброзичливістю за доброзичливість, любов винагороди любов'ю». Або, як зазначає Іван Золотоустий: «Хочеш, щоб тобі жінка корилася, як Христові Церква? Турбуйся і ти нею, як Христос – Церквою».

Правдива любов чоловіка до своєї дружини закладає міцну основу у його батьківську любов до своїх нащадків. Важко уявити собі батька, який по-справжньому любить своїх дітей і, в той же час, ненавидить їхню матір. Брак любові батька до матері трактується свідомістю дітей як брак любові до них самих, адже діти несуть у собі частинку їхньої матері. І навпаки, проявляючи любов і пошану до своєї дружини, чоловік, в той же час, наповняє любов'ю серця своїх дітей. Взаємна любов батьків надає дітям відчуття безпеки і краси цього світу та створює сприятливе середовище для їхнього подальшого формування та розвитку. Саме тому діти мають бути плодом любові, а не результатом егоїстичного прагнення власних батьків.

Отож, як вже це видно із попередніх тез, батьківство – це не лише про біологічну функцію чоловіка. Воно є чимось набагато глибшим і прекраснішим. Як показує досвід сімейного життя, місце батька у сім'ї є унікальне і незамінне, а відтак – надзвичайно відповідальне. Відсутність батька у сім'ї невідворотно спричиняє втрату психічної і моральної рівноваги у сімейних стосунках. Рівно ж, до таких результатів може призвести така присутність батька, яка була би радше негативною: коли батько стає або ініціатором напружень і конфліктів, або проявляє повну пасивність щодо своїх обов'язків. Натомість, справжнім завданням батька є своєю присутністю наповняти добром простір власної сім'ї. Це завдання найкраще реалізовується, якщо чоловік прагне наслідувати та проявляти своїм дітям

батьківство самого Бога. А для цього, як навчає св. Іван Павло II, кожен тато «...покликаний забезпечити всім членам сім'ї однаковий розвиток. Він сповнить це завдання через великодушну відповідальність за життя, зачате під серцем матері, старанне виконання обов'язку виховання – завдання, яке він поділяє з дружиною, працею, яка ніколи не розбиває сім'ю, а утверджує її в єдності й стабільності, даючи свідчення зрілого християнського життя, яке дієво впроваджує дітей у живе досвідчення Христа і Церкви».

Отож, помолімося сьогодні за усіх мужчин, які готуються до сімейного життя чи вже звершують це покликання, щоб Господь Бог благословив їх належно виконати його і бути добрими чоловіками для своїх дружин та люблячими батьками для своїх дітей!